

ὑπομένουσιν. Ἐτι δὲ ὁ ἄρρην ὅταν γένηται παχύς (γίνεται
 δὲ σφόδρα πίων, ὁπώρας οὔσης), οὐδαμοῦ ποιεῖ αὐτὸν φανε-
 ρόν, ἀλλ' ἐκτοπίζει, ὡς διὰ τὴν παχύτητα εὐάλωτος ὢν.
 Ἀποβάλλουσι δὲ καὶ τὰ κέρατα ἐν τόποις χαλεποῖς καὶ
 5 δυσεξευρέτοις, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία γέγονεν· « οὐ αἱ ἔλαφοι
 τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν· » ὥσπερ γὰρ τὰ ὄπλα ἀποβεβλη-
 κυῖαι, φυλάττονται ὁρᾶσθαι. Λέγεται δ' ὡς τὸ ἀριστερὸν
 κέρας οὐδεὶς πω ἐώρακεν· ἀποκρύπτειν γὰρ αὐτὸ, ὡς ἔχον
 τινὰ φαρμακείαν. (2) Οἱ μὲν οὖν ἐνιαύσιοι οὐ φύουσι κέρατα,
 10 πλὴν ὥσπερ σημείου χάριν ἀρχὴν τινα· τοῦτο δ' ἐστὶ βραχὺ
 καὶ δασύ. Φύουσι δὲ διετεῖς πρῶτον τὰ κέρατα εὐθέα, κα-
 θάπερ παττάλους· διὸ καὶ καλοῦσι τότε πατταλίας αὐτούς.
 Τῷ δὲ τρίτῳ ἔτει δίκρουν φύουσι, τῷ δὲ τετάρτῳ τραχύτε-
 ρον, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον αἰεὶ ἐπιδιδόασιν μέχρι ἐξ ἐτῶν·
 15 ἀπὸ τούτου δ' ὅμοια αἰεὶ ἀναφύουσιν, ὥστε μηκέτι ἂν γινῶναι
 τὴν ἡλικίαν τοῖς κέρασιν, ἀλλὰ τοὺς γέροντας γνωρίζουσι
 μάλιστα δυοῖν σημείων· ὁδόντας τε γὰρ οἱ μὲν [ὅλως] οὐκ
 ἔχουσιν, οἱ δ' ὀλίγους, καὶ τοὺς ἀμυντῆρας οὐκέτι φύουσιν.
 Καλοῦνται δ' ἀμυντῆρές τὰ προνενευκότες τῶν φυσόμενων
 20 κεράτων εἰς τὸ πρόσθεν, οἷς ἀμύνεται· ταῦτα δ' οἱ γέροντες
 οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' εἰς τὸ ὀρθὸν γίνεται ἡ αὐξησις αὐτοῖς
 τῶν κεράτων. Ἀποβάλλουσι δ' ἀνὰ ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὰ κέ-
 ρατα· ἀποβάλλουσι δὲ περὶ τὸν Θαργηλιῶνα μῆνα. (3) Ὅταν
 δ' ἀποβάλῃσι, κρύπτουσιν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν, ὥσπερ εἴρη-
 25 ται· κρύπτουσι δ' ἐν τοῖς δασέσιν, εὐλαβούμενοι τὰς μυίας.
 Νέμονται δὲ τὸν χρόνον τοῦτον νύκτωρ, μέχρι περ ἂν ἐκ-
 φύσωσι τὰ κέρατα. Φύεται δ' ὥσπερ ἐν δέρματι τὸ πρῶτον,
 καὶ γίνονται δασέα· ὅταν δ' αὐξηθῶσιν, ἡλιζονται, ἵν' ἐκ-